

**Si, jag står för dörren och
klappar : ett ord till
väckelse /**

Waldenström, Paul Peter,

Sv Saml Teol Uppbygg (Br)

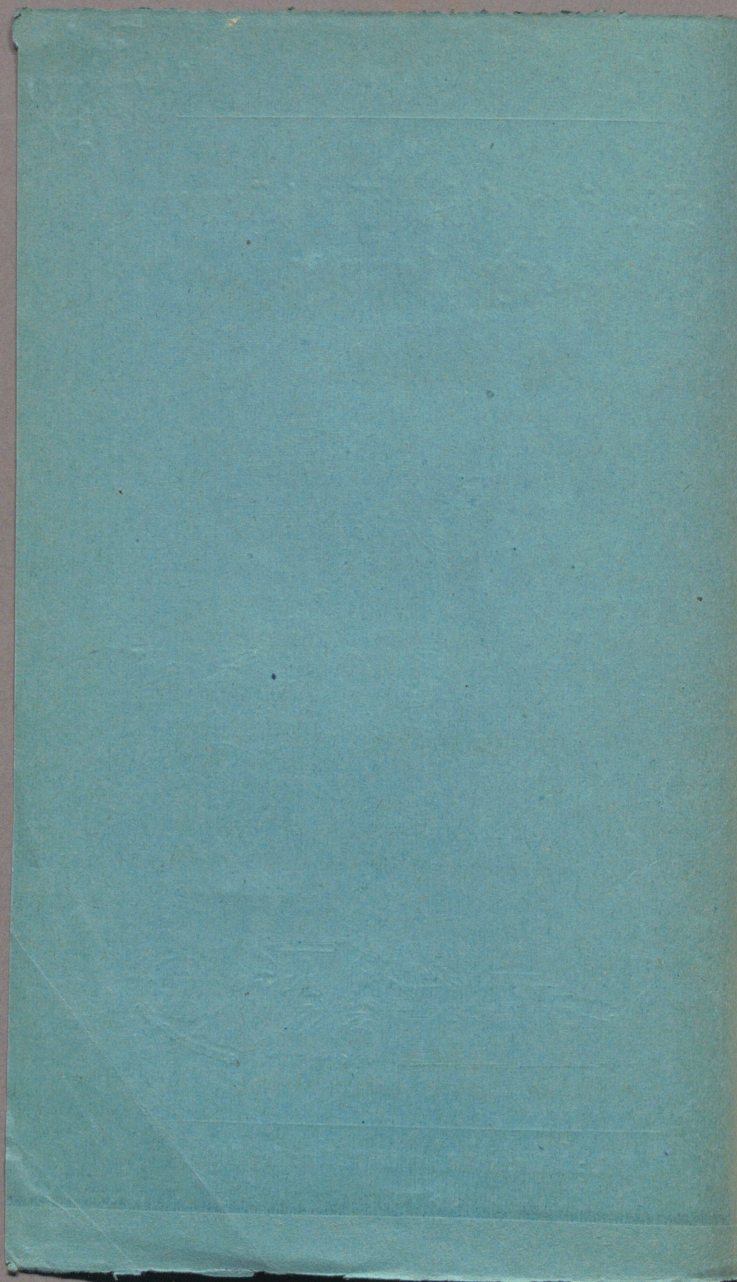
Teal
Alphiggy
Pry

Si, jag står för dörren
och klappar.

Pris: 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 fr.

1877

Si, jag står för dörren
och klappar.

Ett ord till väckelse

af

P. Waldenström.

Stockholm,
Lidskriften Pietistens Expedition.

Si jag här för bärren
och klappan

och på den

och på den

Stockholm,
tryckt hos A. E. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1977.

I Uppenbarelsebooken 3: 20 säger Herren till församlingsläraren i Laodicea: Si, jag står för dörren och klappar; den som hör min röst och öppnar dörren, till honom skall jag ingå och hålla nattward med honom och han med mig. Men dessa ord gälla icke allenast den församlingsläraren, nej de gälla hwar och en syndare, som lefwer fremmande för Herren. Hör, ad hör, det står en fremling wid din dörr och will in för att göra dig godt. Han will hålla nattward med dig och göra dig salig.

Hvem är den fremlingen? Det är Jesus Kristus, Guds enfödde Son. Hvarifrån kommer Han? Han kommer från himmelen, från sin Fader för att frälssa syndare, för att frälssa dig. Och nu står Han wid din dörr och will in till dig. Låt upp, låt upp!

Du säger kanske genast: Hvad är detta för swärmeri? Men det är intet swärmeri. Om någon är i dödsfara och en annan stundar till hans hjelp, så är det intet swärmeri. Men ännu mindre är det swärmeri, att Herren Jesus, som ser din andliga nöd, står för din dörr och will in för att göra dig salig. Att föreställa sig saker annorlunda än de äro, att inbilla sig, att allt är wäl, medan man

doch lefwer i synden, att inbilla sig, att det är ingen fara, medan man dock wandrar bort emot ewig förtappelse, det är swärmeri. Men att gå i döden för att frälsa sina fiender, det är icke swärmeri, att uträcka sina händer hela dagen efter ett ohörsamt folk, som wandrar på den wäg, som icke är god — det är icke swärmeri. Att stå wid sina owänners dörr och bedja att få komma derin för att göra dem godt, det är icke swärmeri. Och att öppna dörren och låta sig frälsas, det är icke heller swärmeri. Dock du må kalla det, hwad du will; under tiden står Han för din dörr och klappar.

Han klappar, och du har förmärkt hans klappande. Du will kanske icke tillstå det, men du har känt det ändå: Hwarje fara, hwarje nöd, i hwilken du råkat, har varit ett sådant klappande. Herren har i den nöden eller den faran stått wid din dörr och sagt: "Det är jag, låt upp, låt upp!" Hwarje hjelp eller räddning ur nöd, du fått erfara, har varit hans klappande, deruti Han likasom sagt: "Min son, min dotter gif mig ditt hjerta, si, jag står för dörren, låt upp, låt upp!" Men du har känt hans klappande ännu närmare. War blott sann inför dig sjelf. Det war en man, en ung man, han war älskelig och omtyckt, lefde utan Gud i werlden; han hade "äfigter", men han lefde icke i Jesus; han såg glad och lefnadsfrisk ut, men der kommo stunder ibland, då han öfwerfölls af oro och ängslan öfwer sitt andliga tillstånd; han

kände, att hans hjerta icke war rätt för Gud; han kände, att han icke kunde dö i det tillståndet, och det gjorde honom ängslig. Han kände behof af att bedja, men han blygdes att böja knä för Herren. Kortteligen han kände, att han icke war lycklig. Och detta war icke i sådana stunder, då han swärmade. Nej, när han swärmade, då kände han sig glad och fri i werlden. Men när han från sådant swärmande kom till sig sjelf, så att han med sans kunde öfwerwäga sin ställning, då war det han kände sig ängslig, då kände han, att all werldens lust icke kan tillfredsställa själen eller ersätta bristen på frid med Gud. Si, detta war stunder, då Herren klappade på hans dörr och sade: "Min son, låt upp!" Men han blygdes, han stängde dörren blott hårdare, han försökte intala sig sjelf, att det war bara grubblerier, och så tog hans nådetid en ände. Och nu, du som detta läser, har du icke känt detta Herrens klappande på ditt hjerta? Jo, du har säkert känt det, och hwad har du gjort? Har du öppnat eller stängt? Du har kanske stängt allt härtills. Nuwäl, då ljuder idag det ropet åter till dig: "Låt upp, låt upp!" Och hwad will du då göra nu?

Han står för dörren. Och säg: huru länge har Han stått der? Om du wiste någon, som befunne sig i nöd, och du styndade med hjelp till hans dörr, och du klappade på hans dörr, men han stängde den, huru länge stulle du stå qwar?

Männe två dagar? Männe eu dag? Nej, männe en timme? Nej, icke ens en timme. Efter några minuter skulle du wända om och säga i ditt hjerta: "Efter han icke wille låta sig hjelpas, så måste han förgås!" Men tänkt, huru länge Herren stått wid din dörr! Är efter år har Han stått, och Han står der ännu idag. Hwarje ny nådedag, som Han gifwer dig, är ett bud från himmelen, att Han ännu står för dörren och klappar. Och du — hwad säger du och hwad gör du? Wet, det ligger wigt på den frågan. Du stänger och du går förlorad; du öppnar och du blir salig. Ett af de tu; ett tredje gifwes icke.

Derpå hänger det alltså nu, om du skall blifwa salig, nemligen att du hörer hans röst och öppnar. Huru du allt härtill har lefwat, derpå hänger det icke. Nej, will du blott höra hans röst och öppna nu, så skall på ditt förra lefwerne aldrig tänkt warda. Du skall då så lemna hela ditt förra lif med alla deß synder bakom dig, utstruket och glömdt. Icke ens de mest blodröda synder skola någonsin mer komma i äminnelse för Gud. Att du lefwat i synd, det är wißt illa, men ändå — änoa står Han ännu för din dörr och klappar. Hade du och lefwat så, att ingen hederlig mennista wille gå in till dig, så står Herren ändå för din dörr, och wille du öppna, så skulle Han icke blygas utan glädjas att der ingå. Han är icke lik mennistor. Syndare, wid hwilka mennistor wämjas, dem älskar

Herren Jesus, dem söker Han, och att frälssa dem, det är hans lust. Det händer oupphörligt i werlden, att sådana, som lefwat illa, förgäfwes söka plats eller tjenst. Deras förslutna lif afsträcker alla att mottaga dem såsom medlemmar i sina hus; ja många hängsiva sig åt ett fortsatt syndallif derföre, att de blifwa afwisade från hwarje hederligt hus, der de söka att få inkomma. Men hos Herren Jesus händer aldrig något sådant. Ja, det är så långt ifrån, att någon, som söker rum hos Honom, skulle för sitt förslutna syndallifs skull blifwa afwisad, att Han till och med sjelf går och söker dem, som icke wilja komma. Hans wert är icke blott att mottaga utan också att uppsöka det, som war förtappadt.

Men hwad är det då att höra hans röst? Swar: det är att lyfna till hans rop och öppna hjertat för Honom. På det att wi måtte förstå detta bättre, wilja wi se, hwad det är och huru det går till, att den ena menniskan öppnar sitt hjerta för den andra. Se, der är någon i nöd; han försöker alla utvägar för att blifwa hjälpt, men allt mislyckas, han går till den ene efter den andre för att få hjelp, men alla wisa de honom ifrån sig och säga: "Wi tunna ingenting göra". Det nedtrycker och förbittrar hans sinne. Nuwäl, då kommer der en till honom, börjar tala godt med honom sägande: "Si, jag will hjälpa dig, låt mig allenast weta din nöd!" När den nöd-

ställde sådant hör, gör det hans hjerta godt, han fattar förtroende till den mannen och uppenbarar för honom hela sin ställning. Och när han det gör, säger man, att han öppnar sitt hjerta för honom. Men alldeles på samma sätt går det till, att en syndare öppnar sitt hjerta för Herren. Der kommer Han, den käre Herren Jesus, och säger: "St jag ser, att du är olycklig; du wandrar icke på den wäg, som är god, du har icke frid med Gud; du håller på att gå förlorad, fastän du icke wet det. Men Gud will icke, att du skall förgås, emedan Han älskar dig; derföre har Han ock sändt mig för att uppsöka och frälsa dig, jag har förnedrat mig, jag har blifwit fattig för din skull, jag har gått i döden för dig; nuwäl wänd dig till mig, ty jag förlossar dig!" När nu syndaren hör detta och det rörer hans hjerta, så att han fattar förtroende till Herren Jesus samt börjar för Honom uttala sin nöd, bekänna sina synder samt bedja om nåd och barmhertighet, då är det att öppna hjertat för Honom.

Detta se wi ock i många den heliga Skrifts exempel. När den förlorade sonen kom hem med den bekännelsen: "Fader, jag hafwer syndat i himmelen och för dig och är icke wärd att kallas din son" — då öppnade han sitt hjerta för fadren. När publikanen i templet slog sig för sitt bröst och sade: "Gud, misfunda dig öfwer mig syndare!" — då öppnade han sitt hjerta för Gud. När synderskan i Simons hus kom och lade sig gråtande wid Jesu fötter, och när röfwaren på korset wände sig till Honom med den bönen: "Herre, tänk på mig, när du kommer i ditt rike", då öppnade de sina hjertan för Herren Jesus. Alltså: om du will öppna ditt hjerta för Herren Jesus, men du

wet icke, huru det skall tillgå, så lär nu af dessa exemplen, att när du ser din olyckliga ställning, du wänder dig till Herren Jesus, uppenbarar det allt för Honom och säger t. ex. så här: "Käre Herre Jesu, fräls mig, jag förgås." Si der behöfwas icke många eller konstliga ord utan ett enfaldigt hjerta, som litar på Herren Jesus, att Han är frälsaren, samt söker Guds nåd hos Honom. I evangelium finna wi ingenstädes, att nödställda syndare höllo några långa eller besynnerliga böner för Herren Jesus utan i fem eller sex ord utgöto de sitt hjertas nöd för Honom ropande: "Jesu, mästare, warkunna dig öfwer oss!" Och Han förstod dem strax och halp dem. "Ja, säger någon, om jag bara kunde bedja rätt allwarligt och andäktigt! Men det kan jag icke, ty mitt hjerta är ju hårdt som sten". Nuwäl, när du sådant känner, så wänd dig då till samme din Herre Jesus och säg: "Herre Jesu, fräls mig, ty mitt hjerta är hårdt som sten!" Si det wore att öppna det stenhårda hjertat för Honom. Och Han skall strax förstå dig.

Du skall icke föreställa dig, att detta är någon konstlig sak, som wore mycket swår att lära. Ty ropa efter hjelp, det kan hwarje menniska, när nöden tränger på, och att ropa efter Jesus, det kunde, såsom wi uti evangelium se, allehanda syndare, så snart någon nöd tryckte dem, i hwilken de behöfde hjelp. Ty att ropa efter Jesus, det tillgår precis på samma sätt, som när man i nöd ropar efter någon annan, af hwilken man hoppas finna hjelp.

Men att Herren Jesus säger, att Han will ingå till den, som upplåter dörren, det är ett ord fullt af salighet för syndare. Så länge menniskan

lestwer i otro och synd, wor icke Herren Jesus i hennes hjerta. Och att Han icke wor der, det gifwer sig till känna derigenom, att menniskan är fremmande för Honom. Ty huru olika werldens barn än kunna wara, så är det alltid ett gemensamt kännetecken för dem alla, att de äro fremmande för Herren Jesus. De kunna efter kunskapen känna till Honom, men i hjertat äro de fremmande för Honom. Der är ingenting, som sammanknyter deras hjertan med hans. De kunna leswa Honom förutan.

Deremot, hwarest en syndare hörer hans röst och upplåter dörren, der will Herren Jesus ingå och hålla nattward med honom. Herren Jesus will komma och bo i den syndarens hjerta. Han försmår icke att gå in och bo hos den aldra owardigaste. Han will blifwa ett med syndare för att förlossa dem från deras synder. Men hwarest Han ingår, der blir det fröjd, ja då först får en menniska smaka, hwad en sann fröjd är. All den fröjd, som werlden har att bjuda på, är förgänglig. Den tager en ände med försträckelse, ty det är en sådan fröjd, som icke kan ega bestånd i Guds närhet. Men den fröjd, som en syndare får smaka, när Herren Jesus ingår i hans hjerta, det är en fröjd i Herren, och den fröjden är af samma slag som de saligas ewiga fröjd i himmelen. Dersöre förblifwer den ock ewinnerligen.

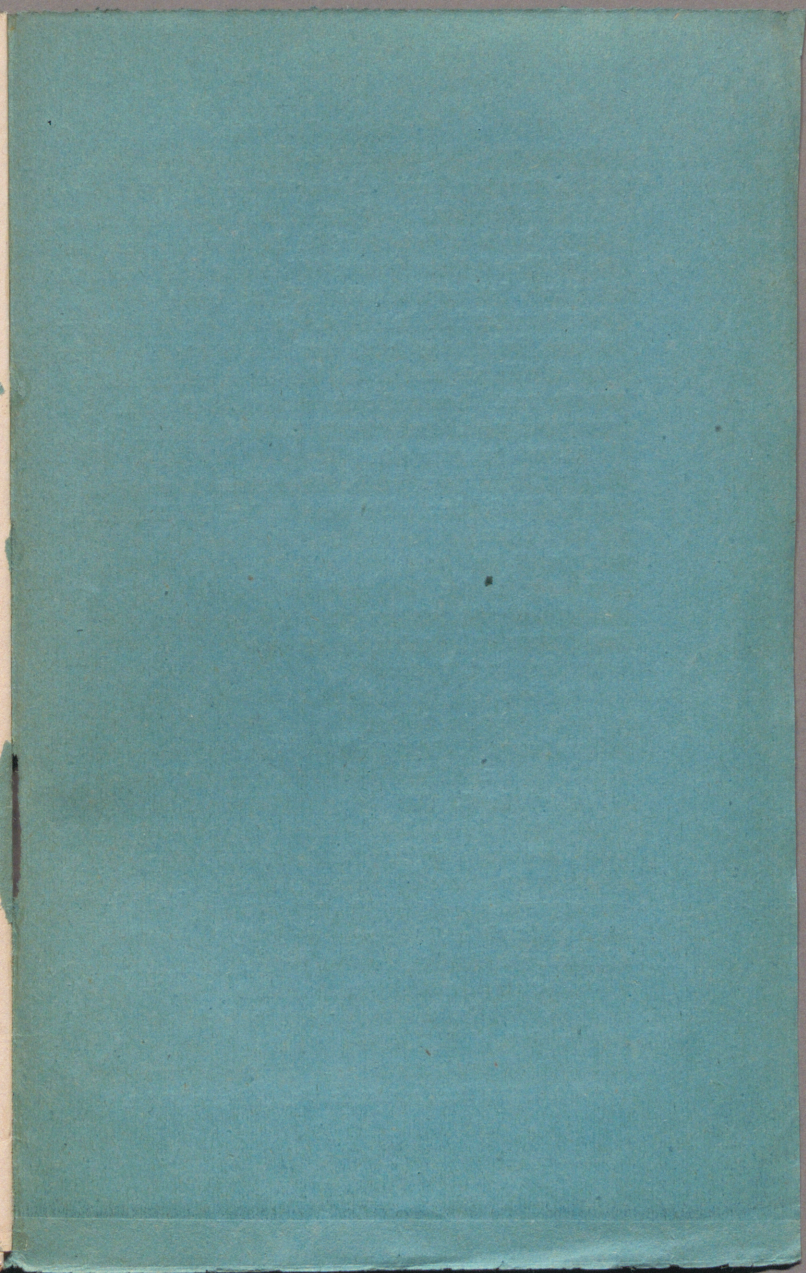
Det är ju en underlig föreställning, som de flesta hafwa, när de mena, att lifwet i Gud skall wara ett lif utan glädje. Twertom är ju förhållandet motsatt: lifwet utan Gud är ett lif utan glädje, ty den glädje, som icke kan ega bestånd i Guds närhet, den är en berusning men ingen sann glädje. Dersöre leu nar den ock tomhet efter sig.

Deremot är lifwet i Gud genom Jesus ett lif af sann glädje, såsom Marta sjöng: Min ande fröjdar sig i Gud min frälsare. Leswer du icke i tron på Herren, då har du aldrig ännu smakat någon sann fröjd. Men will du smaka den frid och den fröjd, som öfvergår allt förstånd, så öppna ditt hjerta för Jesus. Se på alla de heliga, som omtalas i Striften! Se, om de icke fröjdats och varit glada! Fråga och alla dem, som nu tro på Herren Jesus, om de sakna fröjd! De stola alla med en mun swara, att en dag i Herrens gårdar är bättre än eljest tusen.

Men huru gifwer det sig då till känna, att Jesus bor i en människas hjerta? Swar: det gifwer sig till känna först deri, att man icke kan leswa honom förutan. Ty huru olita Guds barn än må vara i meningar, i kraft och i alla yttre förhållanden, så är det alltid ett för dem alla gemensamt utmärkande tecken, att de icke kunna leswa utan Jesus. Men om du ser en brud vara så sinnad emot en brudgum, att hon icke kan leswa honom förutan, så säger du med all sanning: brudgummen har intagit hennes hjerta. Och sammalunda der du ser någon icke kunna leswa utan Jesus, der säger du med sanning: Jesus har intagit den människans hjerta. Den människan kan ännu vara mycket ströplig, men Jesus bor ändå i hennes hjerta. För det andra gifwer sig detta till känna deri, att den människa, i hwars hjerta Herren Jesus bor, icke kan leswa i synd. Man kan wäl få se henne falla, men att hon såsom werlden skulle leswa samt hafwa nöje och ro i synden eller ursäkta och förswara sin synd — det är omöjligt. Nej faller hon, så faller hon såsom i eld eller watten. Hon kan icke blifwa lig-

gande veri. Det finnes intet, som plågar henne så som synden.

Och nu, käre, nu fråga wi dig: bor werkligen Herren Jesus i ditt hjerta? Tänk på wigten af den frågan! Bor Han i ditt hjerta, då är du salig och kan när som heldst fara hädan i frid, men bor Han icke i ditt hjerta, då är du osalig och kan hwad ögonblick som heldst störta ned i ewig fördömmelse. Du är icke ett ögonblick säker om ditt lif. Den närwarande stunden är din och just i den närwarande stunden står Herren Jesus för dörren och klappar. Si nu är den behagliga tiden! Inom ett ögonblick kan det wara gjord. Swad säger ditt hjerta dertill? Är det möjligt, att du ännu säger nej? Tänk: du stode upp, ginge till Herren och sade: Fader, jag har syndat i himmelen och för dig; Gud misstunda dig öfwer mig — och du wore på stunden salig. Åh, det kunde ännu idag blifwa ett Guds barn af dig!

Hos Pietistens Expedition, Stockholm, kunna reqvireras
följande arbeten af P. Waldenström:

Predikningar öfver de nya högmessotexterna. Första årg.

Pris å ordinärt papper: Häftad 6: 25; bunden i wälstt band
8: 25; dito i halffranstt band 9: 25; dito i dito med kloth
9: 75. Pris å finare papper: Häftad i tvenne delar 8: 25;
bunden i halffranstt med kloth 11: 75; dito i praktband i
äkta stinn 22 kr. Andra årg. Pris å ordinärt papper:
Häftad, första delen 3: 25; bunden i wälstt band 4: 25;
dito i halffranstt band 4: 75; dito i dito med kloth 5 kr.

**Herren är from. Beträffelser öfver Davids 25:te psalm. Ste-
reotyperad uppl. Pris häft. 1: 15; wälstt band 1: 50; fint
klotb. med guldsnitt 3 kr.**

**Ärskil öfverskrefsterliga förbön. Beträffelser öfver Joh. 17.
Pris häft. 50 öre; wälstt band 75 öre; fint klotb. 1: 25.**

Guds lam, 25 öre.

Fader vår, 25 öre.

Lösepenningen, 20 öre.

Guds barns trygghet och hopp, 25 öre.

I ingen annan är frälsning, 15 öre.

I Sonen är lifwet, 10 öre.

Frälsning för alla syndare, 10 öre.

Nåd för de förlorade, 12 öre.

**Andeliga sånger. Pris: häft. 30 öre, wälstt band 45 öre;
klotb. 60 öre. Samma sånger med musik i notskrift af
H. Beyer, 1: 25. Melodierna i sifferskrift försildt 20 öre.**

Du behöfver frälsas å 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.

Här är ännu rum å 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.

**Si, jag står för dörren och klappar å 5 öre; paket om 25 st. i
omslag 1 kr.**

Det skedde för dig å 5 öre; paket om 25 st. i omslag 1 kr.

Prenumeration å Pietisten fortgår. Pris: 1 kr. 25 öre per årg.

Då 10 ex. tages på en hand lemmas det 11:te gratis.

Af främmande författare:

Det gjorde Gud, af G. J. Ekman, 25 öre.

Minnen från hafwet, anteckningar af en swenskt fjdman, 25 öre.

Barnens prydnad, barnpredikan af Fr. Sundgren, 6 öre.